

Una lectura molt rural

La gallina Lola, no era molt normal.

En comptes de menjar panís i herbetes de l'hort, s'alimentava de llegir històries en contes il·lustrats. Ella era molt especial, i de fet ho sabia. Enfilada ara en una branca, ara en una escala passava moltes hores llegint. I de tant llegir sabia parlar en qualsevol idioma, i fins i tot quan ponia un ou la seva closca apareixia plena de lletres i paraules impreses. Entendreu que els seus ous anessin molt buscats a les botigues.

Però això no li resultava tant estrany a la seva pagesa, la Sole, que també es passava el dia, després de regar els enciams i les tomaqueres, enfilada dalt d'un arbre, llegint un munt d'històries de novel·les romàntiques i policiaques.

La Sole també era molt especial, riallera, misteriosa, d'ulls verdosos i xerraire,...i sabeu, quan feia petons, dels seus llavis en sortien paraules molt boniques. Era tota una poeta.

Mireu-les un moment a les dues.

No penseu que són pastades i que fan bona parella?

